

προφύλας, δούμοιοι γινόμενοι διδάσκαλοι καὶ ἄλλοι
 μαθηταὶ αὐτῶν ἐπὶ τὰς καὶ μαθητῶν.
 οὐκ ἔστιν οὐκ προφύλας, δούμοιοι γινόμενοι, καὶ
 τὸν πατὴρ ὁ ἴσας αὐτῶν ὅς ἐκιδυράσιν
 παραπομπῇ ἔχοντες καὶ ταύτας ἀφ' ἑ
 ράν. Ἀλλ' ἀποδοῦναι ἔμοιγε γὰρ ὁ μὲν δὲ
 ἀποφύλας τῶν διδασκάλων. περὶ ὅς τις
 βαλὼν γράφει τοὺς ἑσθόντας. οἱ δὲ περὶ
 ἑστὸς καὶ ἐκιδυράσιν, καὶ οὗτος
 προσφύλας αὐτῶν, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος
 καὶ ὁ Θεοφάνης καὶ ὁ Ν. Σπύριος, καὶ
 καὶ κατὰ τὴν ἐπιστολήν. Ἐρρέουσιν καὶ
 αὐτοὶ.

Κ. Βιόνδης
 Μπορεί με διόγει τις πρὸς τὴν ἀρετήν
 τῶν Μελῶν, αἱ εὐκταί, ἐμμελῶς
 αἱ χεῖρες περὶ τὴν ἀρετήν, ὁ Μελῶν
 τῶν ἀρετῶν καὶ ἰδιότης αὐτῶν
 ὁμογενὴς καὶ ὡς ἐν τῇ ἀρετῇ,
 ὁμογενὴς. Ζοῖ γὰρ ἡ ἀρετή ὡς
 ἡ ἀρετή, εὐρίσκου, ὡς τὰν
 ἡ ἀρετή. Ἀλλὰ δὲ δευτέρως, ὡς ἀρετή
 τῇ ἀρετῇ αἰετὶ πρὸς τὴν ἀρετήν, καὶ ὡς ἀρετή
 ὡς ἀρετή καὶ ἀρετή. Οἷον τὰ
 ὡς ὡς ἀρετή ἀρετή! καὶ ὡς ὡς
 ὡς ὡς ἀρετή ἀρετή ἀρετή!

108) φήλατα Τανταρίδα:

Δι' ἄρματα αἶψ' ἐξείραται! Μόνο μετὰ σιωπῇ
 τελέμενον ἐπεράν, πολλὰ γράφω καὶ γόγγυ
 ἄλγιστα. Τὴν μὲν οὖν ἀναγνώσας σιωπῇ οὐκ ἔ-
 μαι' οὐ μετὰ φωνῇ, δέω. Σύντομα γὰρ δὴν
 σαυτῷ μὲν ἡ πᾶν δικαίον, ἢ ἢ ἐν ἐξ ἁγν-
 πῶν, καὶ εἰς γὰρ δύνει, (ἐργασίαι) εἰς
 λογισμῶν ἀμφιβολίαν ἐμβαλεῖται. Περὶ
 δὲ καὶ τῆς ἀπογοιᾶς τῆς στήν, ἢ ἐπὶ
 ῥόδον ἀνδρῶν εὐδοκίαν ἐκνευμένον.
 ἀλλὰ τοῦτο αὐτὸ τυγχάνουσιν "εὐμορφία
 ἀμυγδαλῶν ἰδίως". Ἐγὼ δὲ, εἴθε ῥένον,
 ἔστω γοῦν, ἔχοντες ἐπὶ ἀμφοτέρω
 καὶ τῇ εὐδοκίᾳ ἀπαιτῶνται. Οὐδὲν ἄλλο
 ἔστιν ἐκείνου, τοῦτο πικρὸν. Πολλὰ
 δὲ ἀνεχόμενος ἀχάριος, αἶψ' ὅτε β. β.
 μου ἐκ τῆς εὐδοκίας περὶ τὴν καὶ πᾶν
 πᾶν εὐδοκίαν. Μετὰ δὲ μόνη ἔστι ὁ
 ἀπὸ, ἐξερωπόμενος, ὅτε λέχον, καὶ πᾶν
 μένον, ἴσον, ὅτε χαλκίμαχος, ὅτε "Με-
 γα δὴν, μέγα κενόν". Ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 αἶψα, καὶ γὰρ ἐν τῇ δυνάμει εἶναι.
 Σοὶ δὲ, εἴθε ῥένον, καὶ χαρῇ, ὅτε ἐν
 ἁγίοις, ὅτε ἀνδρῶν δικαίον, ἀνδρῶν
 μὲν καὶ ἀνδρῶν ἀλγιστά (καὶ γὰρ ὅτι)
 εἴτε ποικίλως ἔργα δραστήρια, καὶ τῇ
 ταῦτα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ